

два великолѣпни наниза отъ бѣли бисери, незакривани отъ тѣничката ѝ ржчица.

— Матилдо, омръзна.

— Страшно!

И двѣ нови прозявки подчъртахъ тоя диалогъ.

Кардашевъ забѣлѣжи тогава, че сжщитѣ знакове на омръзване правяхъ повечето румени уста на прѣдната линия на ложитѣ.

— Днесъ нищо нѣма!... — забѣлѣжи Матилда съ обезсърченъ видъ.

— Да, нищо, — издумахъ двата великолѣпни наниза бисери.

Кардашевъ веднага разбра отъ дѣ произлазяше не-удоволствието на съсѣдкитѣ му.

Ни едно истропотване долу, ни една крамола, нито двѣ хули бѣхъ още размѣнени мѣжду народнитѣ прѣд-ставители...

Зрѣлището ставаше еднообразно.

И публиката се прозяваше, и справедливо.

Но съ най-голѣмото нетърпѣние се отличавахъ прѣд-нитѣ линии на ложитѣ.

#### XXXIV

#### Д о л у.

Разискванията обаче слѣдваха по економическия въпросъ.

Кардашевъ, като се запозна съ публиката, даде внимание на депутатитѣ долу.

Съ удоволствие се забѣлѣжваше разликата на това Народно Събрание, отъ народнитѣ събрания прѣзъ миналия режимъ. Тогава личности незначителни, неизвѣстни, нищожни, — нѣкои съ тъмни слави; личности съ стадни инстинкти, — изскочнали изъ полицейската урна орждия нѣми